

КРАВЧЕНКО ЮРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ (до 60-річчя від дня народження)



3 грудня 2025 року виповнилося 60 років від дня народження начальника Державної спеціалізованої установи «Харківське обласне бюро судово-медичної експертизи», Заслуженого працівника охорони здоров'я України **КРАВЧЕНКА Юрія Миколайовича**.

Юрій Миколайович народився у м. Горлівка Донецької області. У 1981-1985 роках навчався в Артёмівському медичному училищі, після закінчення якого працював виїзним фельдшером на Горлівській станції швидкої медичної допомоги. В 1985-1987 роках перебував на військовій службі. З 1987 року по 1993 рік навчався на лікувальному факультеті Харківського медичного

інституту.

Після закінчення Харківського медичного інституту Кравченко Ю. М. у 1993-1995 роках був лікарем-інтерном Харківського обласного бюро судово-медичної експертизи і навчався в інтернатурі за спеціальністю «судово-медична експертиза» на кафедрі судової медицини Харківського інституту удосконалення лікарів. Після закінчення інтернатури у 1995-2005 роках працював лікарем судово-медичним експертом відділу потерпілих, обвинувачених та інших осіб, а в 2005-2007 роках – завідувачем цього відділу. 15 жовтня 2007 року Юрій Миколайович Кравченко призначений начальником Харківського обласного бюро судово-медичної експертизи.

Поряд із практичною діяльністю Кравченко Ю. М. 2010 року отримав заочну освіту у Харківській медичній академії післядипломної освіти за спеціальністю «менеджмент в охороні здоров'я» та 2016 року – у Міжрегіональній Академії управління персоналом (МАУП) за спеціальністю «правознавство».

У 2014 році за відмінну організацію експертної діяльності щодо жертв авіакатастрофи літака «Боїнг 777-200» рейсу МН 17 та дієву участь у групі експертів України у процесі ідентифікації жертв авіакатастрофи у Нідерландах Кравченку Ю. М. було присвоєно почесне звання «Заслужений працівник охорони здоров'я України».

Вже багато років Юрій Миколайович очолює Харківське обласне бюро судово-медичної експертизи і на цій посаді проявив себе керівником, якому притаманні виваженість у прийнятті стратегічних рішень розвитку експертного

закладу, цілеспрямованість в організації судово-експертної діяльності, дієва зацікавленість у практичних експертних дослідженнях, чуйність до вирішення проблемних питань колективу бюро, поважне ставлення до кожного працівника.

Кравченко Ю. М. – член Президії Асоціації судових медиків України і бере активну участь у діяльності професійного співтовариства, виступає на вітчизняних та міжнародних формах судових медиків з доповідями про різні аспекти роботи установи, яку він очолює. На шпальтах фахового періодичного видання «Судово-медична експертиза» Кравченко Ю. М. порушує питання щодо болючих проблем практичної експертної діяльності та пропонує ефективні шляхи їх вирішення.

Друзям та колегам по роботі добре відомі та імпонують такі риси характеру Юрія Миколайовича як відкритість, доброзичливість, ввічливість, гарне почуття гумору, самоіронія та іронічне ставлення до всього, що захмарює життя.

Асоціація судових медиків України та редакційна колегія журналу «Судово-медична експертиза» щиро вітають Юрія Миколайовича зі знаменним ювілеєм і бажають йому гарного здоров'я, творчої наснаги, нових досягнень на ниві судово-медичної експертної діяльності.

**До славетного ювілею – 60-річчя
Тимчука Мирослава Ростиславовича**

Шановні колеги, друзі та представники медичної спільноти!

Цього року свій славний 60-річний ювілей святкує високопрофесійний лікар – завідувач відділу судово-медичної експертизи потерпілих, обвинувачених та інших осіб ДСУ «Чернівецьке обласне бюро судово-медичної експертизи», досвідчений судово-медичний експерт, організатор і наставник – **Тимчук Мирослав Ростиславович**.



Увесь свій життєвий і професійний шлях він присвятив служінню справі охорони здоров'я та справедливості, зробивши вагомий внесок у розвиток судово-медичної експертизи на Буковині.

Народжений у місті **Чернівці** 15 червня 1965 року, Мирослав Ростиславович після закінчення медичного училища та служби в армії вступив до Чернівецького державного медичного інституту (навчався по 1994 рік), де здобув освіту за фахом «Лікувальна справа». Після завершення інтернатури (1996 року) отримав сертифікат лікаря-спеціаліста за спеціальністю «Судово-медична експертиза». Своє професійне становлення розпочав у Чернівецькому обласному бюро судово-медичної експертизи (з 1996 року), де працює вже понад 30 років.

Його кар'єра охоплює всі щаблі професійного зростання: від лікаря-інтерна до завідувача одного з ключових відділів установи.

Мирослав Ростиславович – лікар судово-медичний експерт вищої кваліфікаційної категорії, судовий експерт вищого кваліфікаційного класу, автор та співавтор ряду наукових праць, патентів і досвідчений учасник

експертиз щодо резонансних судово-медичних справ. Він відзначається принциповістю, високим рівнем фахової підготовки, відповідальністю та відданістю професії. Його професійний шлях – це приклад сумлінної, наполегливої праці на благо охорони здоров'я та правосуддя.

У травні 2025 року за особистий внесок у розвиток охорони здоров'я та високий професіоналізм був нагороджений Почесною грамотою Міністерства охорони здоров'я України.

Ювілей Мирослава Ростиславовича – це чудова нагода висловити щиру подяку за його неоціненний вклад у розвиток судово-медичної експертизи, побажати йому міцного здоров'я, нових здобутків, натхнення та злагоди. Його багаторічна діяльність стала прикладом для численних молодих лікарів та експертів, які беруть з нього приклад і продовжують його справу.

ПРОФЕСОР ТАТАРЕНКО ВІКТОР ОЛЕКСАНДРОВИЧ: ДО 100-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

Кафедра судової медицини, медичного правознавства імені Заслуженого професора М.С. Бокаріуса Харківського національного медичного університету МОЗ України



12 січня 2026 року виповнюється 100 років від дня народження доктора медичних наук, професора, завідувача кафедри судової медицини, медичного правознавства імені заслуженого професора М.С. Бокаріуса (1988-1998 та 2000-2003 роки) Харківського національного медичного університету – Татаренка Віктора Олександровича. Він народився у м. Слов'янськ, Донецької області. Навчався в середній школі, яку закінчив із золотою медаллю. На протязі 6,5 років (1944-1950 роки) проходив службу у рядах Радянської Армії, учасник Великої Вітчизняної війни. З 1951 по 1957 рік Віктор Олександрович навчався у Харківському медичному інституті й закінчив його з відзнакою. У подальшому вступив до аспірантури при кафедрі судової медицини, якою

в той час керував видатний вітчизняний вчений професор М.М. Бокаріус. Після закінчення у 1960 році аспірантури, впродовж одного року, В.О. Татаренко працював лікарем судово-медичним експертом у м. Харкові. Із вересня 1961 року він був зарахований на посаду асистента кафедри судової медицини Харківського медичного інституту (ХМІ). У 1962 році, під науковим керівництвом професора М.М. Бокаріуса, захистив кандидатську дисертацію на тему: «Исследование костей человека спектрографическим методом с целью их идентификации». Із квітня 1967 року по лютий 1969 року Віктор Олександрович навчався в докторантурі при кафедрі судової медицини ХМІ, де виконав, а в 1970 році і захистив докторську дисертацію на тему: «Судебно-медицинское исследование волос человека при определении их принадлежности». Із вересня 1971 року працював на посаді професора кафедри, а в серпні 1988 року був обраний на посаду завідувача кафедри судової медицини ХМІ. Основним напрямком наукової роботи професора В.О. Татаренка була розробка методів досліджень речових доказів,

спрямованих на ідентифікацію людини. Ним був обґрунтований новий перспективний напрямок в наукових дослідженнях – математичне обґрунтування ступеня вірогідності висновків експерта при судово-медичній діагностиці причин смерті у випадках підвищення, гострого отруєння алкоголем та смерті внаслідок переохолодження організму. Професор В.О. Татаренко виконав та опублікував понад 140 наукових робіт, 20 навчально-методичних вказівок, 4 навчальних посібники, 3 інформаційних листи, 4 патенти та авторських свідоцтва на винаходи. Під редакцією В.О. Татаренка видано збірник наукових робіт, присвячений річниці заснування кафедри – «Вопросы судебно-медицинской экспертизы» (1995 рік) та посібник «Эмиссионный спектральный анализ в судебно-медицинской практике» (1999 рік). Останній був відзначений дипломами та нагородами на Харківському міжвузівському конкурсі наукових праць та конкурсі Харківського обласного наукового медичного товариства. Основним напрямком педагогічної роботи кафедри професор В.О. Татаренко вважав удосконалення навчально-методичної роботи, спрямованої на підвищення якості підготовки лікарських кадрів. Він постійно брав участь в експертній роботі Харківського обласного бюро судово-медичної експертизи, комісійних експертизах, складних медико-криміналістичних експертизах, був засновником спектральної лабораторії кафедри, постійно надавав консультативну допомогу працівникам правоохоронних органів і судово-медичним експертам Харкова та інших міст України. Протягом 10 років Віктор Олександрович виконував обов'язки декана лікувального факультету ХМІ, обирався головою профспілкової організації інституту, головою інститутського правління товариства «Знання». В.О. Татаренка було нагороджено орденами: «Отечественной войны II ст.», «За мужність», медалями: «За отвагу», «За взятие Берлина», «За победу над Германией», «Ветеран труда», 12 пам'ятними медалями, нагрудними знаками: «Отличнику здравоохранения», «За активную работу» (товариство «Знання»), «Изобретатель СССР», а також Почесною Грамотою МОЗ України (2001 рік.). Помер Віктор Олександрович 25 грудня 2003 року після тяжкої тривалої хвороби. Похований на 2 міському кладовищі Харкова, по вулиці Григорія Сковороди.

Професор В.О. Татаренко залишив помітний слід у розвитку харківської та вітчизняної судово-медичної школи. Наукові здобутки та організаційні здібності забезпечили йому почесне місце серед провідних вчених Харківського національного медичного університету та судових медиків України. Світла пам'ять про Віктора Олександровича назавжди збережеться у серцях колег та учнів.

Колектив кафедри судової медицини, медичного правознавства імені заслуженого професора М.С. Бокаріуса Харківського національного медичного університету

Пам'яті Филипчука Олега Володимировича



У липні 2025 року на 85 році життя пішов із життя доктор медичних наук – **Филипчук Олег Володимирович**. Вся його трудова діяльність була пов'язана з судово-медичною експертизою – як визнаного судово-медичного експерта, завідувача відділення судово-медичної криміналістики ДСУ «Головне бюро судово-медичної експертизи МОЗ України», так і науковця. Народився Олег Володимирович 16.05.1941 р. в місті Кременець Тернопільської області. У 1964 році закінчив Тернопільській медичний інститут і в цьому ж році почав свою професійну діяльність в Кременецькому

міжрайонному відділенні Тернопільського обласного бюро судово-медичної експертизи. З 1964 по 1966 р.р. та впродовж 1968-1970 років служив у лавах Радянської Армії. З 07.10.1970 р. був прийнятий на роботу до Республіканського бюро судово-медичної експертизи України (м. Київ) у фізико-технічне відділення, в якому обіймав спочатку посаду судово-медичного експерта, а з 1971 р. – старшого судово-медичного експерта. З 1990 р. до 2019 працював завідувачем відділення судово-медичної криміналістики ДСУ «Головне бюро судово-медичної експертизи МОЗ України». Доктор медичних наук Филипчук О.В. практичну роботу поєднував з науковим пошуком. Приймав участь у проведенні найскладніших резонансних судово-медичних експертиз (ідентифікація останків родини Миколи II і його обслуги, жертв авіакатастроф у Норвегії, Греції, Еритреї, на о. Шпіцбергені, загибелі судна у Гонконзі тощо). Наукові інтереси Филипчука О.В. були пов'язані з проблемою діагностики ушкоджень тупими предметами та використання комп'ютерних технологій в судовій медицині. Автор 110 наукових праць, посібника та підручника з судово-медичної криміналістики. Підготував одного доктора і двох кандидатів медичних наук. Багато років був головним редактором фахового наукового видання «Український судово-медичний вісник» та членом спеціалізованої вченої ради по захисту кандидатських і докторських дисертацій. Олег Володимирович нагороджений численними грамотами та подяками Міністерства охорони здоров'я, Генеральної прокуратури, МВС України. Був скромною, інтелігентною людиною, користувався глибокою повагою як серед судово-медичних експертів України, так і працівників слідчо-судових органів.

Світла пам'ять про Филипчука Олега Володимировича назавжди залишиться в серцях його колег, учнів та всіх, хто з ним спілкувався.